

Η Δεσποτική εορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου στη Μητρόπολη Πειραιώς

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Με μεγαλοπρέπεια τιμήθηκε και φέτος η Δεσποτική εορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Παλαιάς Κοκκινιάς, προεξάρχοντος τόσο του πανηγυρικού Εσπερινού (05/08/2026), όσο και της Θείας Λειτουργίας (06/08/2026) του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ο οποίος κήρυξε και τον Θείο Λόγο.

Κατά τον πανηγυρικό Εσπερινό ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος αρχικά στην «τελευταία Ευαγγελική πορεία του Κυρίου στη γη της Παλαιστίνης» «΄’δια το

παθείν”, εκουσίως, επειδή το θέλει», σημείωσε χαρακτηριστικά πως «σε μία συνηθισμένη ώρα προσευχής, συμβαίνει κάτι το εκπληκτικό». Το πρόσωπο του Κυρίου «λάμπει ως ο ήλιος, τα δε ιμάτιά Του γίνονται λευκά όπως το φως». «Και την ίδια στιγμή παρουσιάζονται να συνομιλούν μαζί του δύο ιερά πρόσωπα» ο Μωυσής και ο Ηλίας.

«Αυτή η μεγάλη Δεσποτική εορτή καταδεικνύει ότι ο Ενσαρκωθείς Κύριος είναι ο Θεός των απάντων. Την ώρα της Μεταμορφώσεως απλώς απέσυρε για λίγη ώρα την κουρτίνα της σαρκικότητός Του και ενεφανίσθη η πραγματική Θεότητά Του, διότι ο Ενσαρκωθείς και Ενανθρωπήσας Κύριος είναι ο λόγος του Θεού Πατέρα», υπογράμμισε, τονίζοντας πως «είναι ο Κύριος της Δόξης, ο οποίος ήρθε στον κόσμο για να ανοίξει την αγάπη του Θεού για όλους εμάς». «Η Μεταμόρφωσις, λοιπόν, κατέδειξε την Θεότητά Του», πρόσθεσε.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι ο ίδιος ταπεινός Χριστός, ο οποίος πορεύθηκε ανάμεσα στους ανθρώπους θεραπεύοντας τους ασθενείς, συγχωρώντας τους αμαρτωλούς και διδάσκοντας με το προσωπικό Του παράδειγμα την πραότητα και την ταπείνωση, είναι ο Κύριος της Δόξης. Η Μεταμόρφωση αποτελεί τη βεβαίωση

ότι Εκείνος που επρόκειτο να οδηγηθεί εκούσια στο Πάθος, στη Σταύρωση και στον θάνατο, δεν ήταν ένας απλός άνθρωπος, αλλά ο Θεός και Σωτήρας του κόσμου.

«Αυτός, λοιπόν, ο Πανάγιος Θεός έδειξε στους μαθητάς ποίος ήταν», είπε χαρακτηριστικά, τονίζοντας πως «Μεταμορφώθηκε, για να στηρίξει τους μαθητάς που θα έβλεπαν τα φρικτά Πάθη, τα ραπίσματα, τας ύβρεις, τα κολαφίσματα, τις μαστιγώσεις, τον Σταυρό, τον θάνατο, την ταφή, όλα αυτά. Για να έχουν πίστη ότι αυτός που εκουσίως προσφέρει τον εαυτόν Του “λύτρον αντί πολλών” είναι ο Κύριος και Θεός και Σωτήρας του κόσμου.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στον λόγο για τον οποίο ο Χριστός ζήτησε από τους μαθητές να μη γνωστοποιήσουν το γεγονός της Μεταμορφώσεως πριν από την Ανάστασή Του, εξηγώντας πως αυτό συνέβη «διότι η Μεταμόρφωση είναι προϋπόθεση της Αναστάσεως και μέσα από την Ανάσταση δίδεται η πλήρης έννοια της μεταμορφώσεως. Δηλαδή, εάν δεν μεταμορφωθούμε δεν είμεθα άξιοι και ικανοί να βιώσουμε την Ανάσταση και εάν θέλουμε την Ανάσταση και επιδιώκουμε αυτό το πραγματικά θεσπέσιο γεγονός της νίκης κατά του θανάτου και της

φθοράς καλούμεθα να μεταμορφωθούμε. Η Αγία μας Εκκλησία από την πρώτη κατάδυση στην κολυμβήθρα του Βαπτίσματος έως την ώρα που μας συνοδεύει με τις ευχές της τις μητρικές στα πέραν του τάφου κατά την εξόδιο ακολουθία του θανάτου μας, έναν αγώνα έχει: να μορφωθεί Χριστός εν ημίν. Αυτός είναι ο σκοπός της Εκκλησίας». «Να γίνει δηλαδή η καρδιά μας εικόνα του Κυρίου Ιησού Χριστού».

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε τον κίνδυνο να περιορίζεται η θρησκευτική ζωή σε έναν απλό θαυμασμό των θαυμάτων, των ιερών προσκυνημάτων ή των λειψάνων των Αγίων, χωρίς να συνοδεύεται από πραγματική αλλαγή ζωής. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, υπάρχει ο κίνδυνος οι πιστοί να γίνονται απλοί «τουρίστες» της πίστεως, που θαυμάζουν τα ιερά χωρίς να αγωνίζονται για την προσωπική τους μεταμόρφωση.

«Απαιτείται η συσταύρωση, η συμπόρευση με τον υπέρ ημών εκουσίως Παθόντα Κύριο», είπε χαρακτηριστικά και συνέχισε: «το βίωμα είναι που ζητείται, όχι τα λόγια. Έχουμε χορτάσει από λόγια. Για αυτό και ο Χριστός δεν έμεινε στο κήρυγμα, αλλά απέδειξε το κήρυγμα με την εκούσια Σταύρωσή Του, με την εκούσια παράδοσή Του σε εμάς για να πάρουμε ζωή από τη ζωή Του και να εμπνεόμεθα

πάντοτε από το παράδειγμά Του. Η Μεταμόρφωση, λοιπόν, είναι η προϋπόθεση όλων μας για να ζήσουμε τη ζωηφόρο Ανάσταση, για να γίνουμε μέτοχοι της ζωής Του Κυρίου». «Εάν θέλουμε να λάβουμε εμπειρία του Θεού, καλούμεθα να βαδίσουμε την οδό της πραγματικής μεταβολής μας. Να αγωνιστούμε πνευματικά και όσο καθαιρόμεθα από τα πάθη μας, τόσο μορφώνεται Χριστός μέσα μας. Και καθώς μορφώνεται ο Χριστός μέσα μας, τόσο αντιλαμβανόμεθα πόση ομορφιά έχει η Χάρη και πόση δύναμη για να αλλάξει τον κόσμο».

Στη συνέχεια μοιράστηκε μία προσωπική του εμπειρία από τη γνωριμία του με τον Όσιο Πορφύριο τον Κausοκαλυβίτη, όταν, ο Σεβασμιώτατος, υπηρετούσε ακόμη ως Διάκονος, θέλοντας έτσι να αναδείξει τη Χάρη που αποκτά ο άνθρωπος όταν αγιάζει τη ζωή του.

«Αν δεν μεταμορφωθούμε δεν θα είμεθα άξιοι της Αναστάσεως. Ο κόσμος σήμερα συμπνίγεται στην επιδερμίδα του, στη χοϊκότητά του, στη σαπίλα των κοσμικών πραγμάτων και έτσι αποβαίνει και άθεος και δαιμονιζόμενος και σαρκολάτρης και ηδονιστής και πεθαίνει μέσα στην τραγωδία των παθών του και δεν βιώνει ούτε τη μεταμόρφωση, αλλά δεν θα βιώσει ούτε και την Ανάσταση εις ζωήν αιώνιον, αλλά

θα βιώσει την Ανάσταση εις κρίσιν αιώνιον», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του στον πανηγυρικό Εσπερινό ο Σεβασμιώτατος, ευχόμενος «η μεγάλη αυτή Δεσποτική εορτή να εμπνεύσει τον πνευματικό μας αγώνα και να μας χαρίσει την δύναμη να μιμηθούμε τον Κύριό μας».

Σήμερα το πρωί τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία κατά την διάρκεια της οποίας ο Σεβασμιώτατος, στο κήρυγμά του, αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στις πολλές όψεις με την μεγάλη σημασία που έχει το γεγονός της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας, το οποίο συνέβη λίγες ημέρες πριν από το σεπτό Πάθος Του.

«Οι Άγιοι Απόστολοι ενεθαρρύνθησαν και ενεδυναμώθησαν για την σωτηρία του κόσμου» και για να «αντιμετωπίσουν διωγμούς, βάσανα, πολυώδυνες δοκιμασίες και τελικά τον θάνατο», είπε αρχικά, εξηγώντας πως αυτό συνέβη «γιατί ακριβώς είχαν ως πνευματική τους περιουσία και υποδομή το γεγονός της Μεταμορφώσεως».

Αναφερόμενος στη συνέχεια στην «χριστολογική όψη», σημείωσε πως αυτό «σημαίνει ότι μέσα από το γεγονός της Μεταμορφώσεως, αντιλαμβανόμεθα την ουσία του Θείου Προσώπου. Ότι Αυτός ο Οποίος επί του όρους Μεταμορφώθηκε» «είναι ο Υιός και Λόγος του Θεού. Είναι Εκείνος από τον Οποίο πηγάζει το άκτιστο φως της Θείας Χάρης. Είναι ο αιώνιος Θεός. Είναι ο τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος Ιησούς Χριστός. Αυτό, λοιπόν, το χριστολογικό γεγονός της Μεταμορφώσεως μας χαρίζεται».

«Το δεύτερο είναι το ανθρωπολογικό, γιατί Αυτός που Μεταμορφώθηκε είναι ο τέλειος Θεός, αλλά και ο τέλειος άνθρωπος», επεσήμανε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως οι άνθρωποι καλούνται «να μιμηθούν Εκείνον και να αποβούν Θείας Φύσεως κοινωνοί. Όχι απλώς καλύτεροι άνθρωποι, ούτε ευγενέστεροι, αλλά κατά χάρη τέκνα υιοθεσίας του Παναγίου Θεού».

«Η ανθρωπολογία, λοιπόν, του μεγάλου αυτού γεγονότος της Δεσποτικής εορτής της Μεταμορφώσεως είναι τεραστία, διότι ανεβάζει τον άνθρωπο πάνω από τα σύμπαντα, πάνω από τα αστέρια και τον καθιστά μέτοχο και κοινωνό της Θείας Ζωής για την ατελεύτητη αιωνιότητα», σημείωσε, υπογραμμίζοντας πως «από τη Μεταμόρφωση πηγάζει η τελείωσις όλων μας, γιατί όλοι μας έχουμε κληθεί να γίνουμε όπως ο Χριστός».

«Η ανθρωπολογία, λοιπόν, της Μεταμορφώσεως», «είναι η ύψιστη θεοκοινωνία του ανθρώπου. Η άνοδος του ανθρώπου, η ανάστασις του ανθρώπου από την χοϊκότητα, το χώμα και τη φθορά και το θάνατο, στην αθανασία και την αιωνιότητα και την αθανασία της Θείας Ζωής», συμπλήρωσε.

«Η τρίτη όψη είναι η εκκλησιολογία. Η μεταμόρφωση γίνεται από τον Χριστό μέσα στο Σώμα Του που είναι η Εκκλησία», επεσήμανε στη συνέχεια και πρόσθεσε: «Η εκκλησιολογία της Μεταμορφώσεως σημαίνει ότι αυτό το γεγονός συμβαίνει εν τη Εκκλησία. Μόνο εν τη Εκκλησία. Δηλαδή μέσα στο Σώμα του Χριστού μπορούμε να μεταμορφωθούμε, να μεταβάλουμε τη ζωή μας, να προσλάβουμε τον Χριστό εντός μας, να γίνουμε κατά Χάρη τέκνα υιοθεσίας», να μπορούμε να πούμε μαζί με τον Παύλο τον Απόστολο 'ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός'». «Να αφήσουμε τον Χριστό να σμιλεύσει στην καρδιά μας το πρόσωπό Του», τόνισε.

Ως τελευταία όψη ανέφερε την εσχατολογική όψη της Μεταμορφώσεως, γιατί, όπως υπογράμμισε «στην υπερχρονική Βασιλεία του Θεού θα είμαστε όλοι μεταμορφωμένοι». «Θα παίρνουμε τις ακτίνες του Κυρίου επάνω μας και θα μεταφέρουμε αυτό το Άκτιστο φως στην ιστορία και την ύπαρξη. Θα είμεθα τέκνα φωτοφόρα, τέκνα φωτός. Εκεί στη Βασιλεία του Θεού δεν υπάρχει ήλιος, δεν υπάρχουν άστρα, δεν υπάρχει σελήνη, γιατί το φως είναι ο ίδιος ο Θεός και αυτό το φως θα λάμπει και θα περικοσμεύει και θα καταλαμπρύνει τους πάντες και όχι για μερικά χρόνια, αλλά για πάντα».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του κατά τη Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε πως «η Μεταμόρφωση χαρίζει σε μας τη χριστολογική αντίληψη του μυστηρίου του Χριστού, την ανθρωπολογία της δικής μας μεγαλοσύνης που ο Χριστός μας χαρίζει με την ενσάρκωση και την πρόσκλησή μας να γίνουμε σώμα και αίμα Του για πάντα. Την εκκλησιολογία που μέσα στην Αγία Εκκλησία, στο Σώμα Του μπορούμε δυνάμει να μεταμορφωθούμε στο πρόσωπό Του. Και, τέλος, την εσχατολογία για τις οποίες μας καλεί να κατανοήσουμε από σήμερα το σώμα της Βασιλείας της υπερχρονικής, όπου θα φωτίζει τα πάντα το ανέσπερο φως της αγάπης Του και της Χάριτός Του».

Δείτε φωτογραφικό υλικό από τον Εσπερινό [ΕΔΩ](#) και από τη Θεία Λειτουργία [ΕΔΩ](#).